

om revision, herunder om intern revision, udvides til at omfatte disse holdingselskaber og deres dattervirksomheder.

Til nr. 18

Med den foreslåede ændring præciseres, at der ikke er tale om en redegørelse svarende til redegørelsen ved bestandsoverdragelser i medfør af § 157, men alene om en meddelelse fra Finanstilsynet.

Til nr. 19

De nævnte bestemmelser § 9 a, stk. 6, § 33 a, stk. 9, § 33 c og § 33 d, er foreslået indsat enslydende i alle finansielle love. Bestemmelserne omhandler koncerner med et holdingselskab i spidsen. I disse koncerner indgår ofte flere typer af finansiell virksomhed. Et krav om eksempelvis udskillelse af de finansielle virksomheder i en delkoncern vil for eksempel for forsikringselskabernes vedkommende skulle stilles i medfør af § 33 d, mens kravet i relation til pengeinstitutter vil skulle afgøres efter den foreslåede § 7 d i bank- og sparekasseloven. I de øvrige finansielle love har Finanstilsynet kompetencen vedrørende bestemmelserne. I lov om forsikringsvirksomhed har Finanstilsynet og Forsikringsrådet kompetencen i fællesskab. Når der er tale om koncerner, hvori der indgår flere forskellige typer af finansiell virksomhed, vil der således kunne opstå en konflikt om, hvem der er den kompetente myndighed, såfremt bestemmelserne i lov om forsikringsvirksomhed ikke undtages Forsikringsrådets kompetence.

Disse kompetencekonflikter vil i øvrigt kunne opstå i alle forhold om koncerner, hvori der indgår flere typer finansiell virksomhed. Udvalget om den finansielle sektor efter år 2000 gør opmærksom på problemet, idet det anføres, at den gældende tilsynslovgivning ikke tager tilstrækkelig hensyn til den øgede aktivitet i finansielle koncerner samt, at ens produkter bør behandles på samme måde i tilsynslovgivningen. Udvalget foreslår at samle alle fælles bestemmelser fra de nuværende fælles love til en generel tilsynslov for finansielle virksomheder.

I forbindelse med en sådan lov må det forventes, at der skal være samme kompetente myndighed for alle bestemmelser, uanset arten af den finansielle virksomhed. Den hermed foreslåede undtagelse til Forsikringsrådets kompetence er således tillige første skridt i denne udvikling.

Til nr. 20

I det foreslåede nye 3. pkt. er det præciseret, at Finanstilsynet uden retskendelse kan få adgang til et forsikringsselskabs lokaler og tilsvarende til lokaler,

hvorfra filialer og mellemmand udøver deres virksomhed.

Denne præcisering er i overensstemmelse med den traditionelle opfattelse af, at Finanstilsynets adgang til at foretage inspektionsbesøg er omfattet af undtagelserne i Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed. en tilsvarende præcisering er allerede gennemført i såvel realkreditloven som lov om værdipapirhandel m.v.

Forslaget har baggrund i den redegørelse, som Justitsministeriet og Miljø- og Energiministeriet den 17. december 1996 afgav til Folketinget om bl.a. udviklingen i forvaltningsmyndighedernes adgang til fast ejendom uden retskendelse og følger de i redegørelsen fastlagte retningslinier for udformningen af bestemmelser om adgang uden retskendelse.

Der er som udgangspunkt ikke tale om adgang for Finanstilsynet til private boliger men udelukkende forretningslokaler. I ganske få tilfælde er det pågældende selskab dog af så ringe størrelse, at dets forretningslokaler befinder sig i et privat hjem. Adgangen til forretningslokalet skal være nødvendig for, at Finanstilsynet kan udøve den virksomhed, som loven iøvrigt pålægger tilsynet, nemlig at føre tilsyn med selskabernes overholdelse af tilsynslovgivningen. Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor et forsikringsselskab måtte nægte at give tilsynet de til brug for tilsynsvirksomheden nødvendige oplysninger eller modvirker et inspektionsbesøg.

Finanstilsynet foretager ordinære inspektionsbesøg i alle forsikringsselskaber med jævne mellemrum. Disse stedlige undersøgelser følger en fast procedure og vil bl.a. indebære gennemgang af specielle områder af relevans for tilsynets vurdering af det pågældende forsikringsselskab. Finanstilsynet kan dog også foretage ekstraordinære inspektioner, hvor der kræves umiddelbar handling fra Finanstilsynets side.

Hvis et selskab undtagelsesvist skulle modarbejde et inspektionsbesøg i disse situationer, er der ikke fundet baggrund for at foretage begrænsninger i Finanstilsynets adgang til uden retskendelse at foretage inspektioner. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved anvendelse af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsbøder.

Til nr. 21

Finanstilsynet kan ifølge den gældende stk. 3 indhente oplysninger samt foretage inspektionsbesøg hos forsikringsselskabers moder-, datter- og søsterselskaber samt virksomheder, som selskabet i øvrigt har særlig tilknytning til (associerede virksomheder). Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet kan skaffe sig